

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Faisala Husseiniho a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobců: a) J. T., a b) P. T., proti žalovanému: **Katastrální úřad pro Karlovarský kraj, katastrální pracoviště Sokolov**, se sídlem Boženy Němcové 1932, Sokolov, v řízení o žalobě proti činnosti žalovaného ve věci vkladu vlastnického práva do katastru nemovitostí,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 22. 11. 2023 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno podání, v němž žalobci označili pozemky zapsané v katastru nemovitostí na LV X pro k. ú. X. V souvislosti s tím žalobci popsali některé nepříznivé okolnosti svých životů, přičemž ve spojení s nimi zmínili např. i údajně nezákonný postup soudního exekutora vůči sobě. Především však ohledně vzpomínaných pozemků přiblížili nezákonná jednání žalovaného, která měla spočívat zejména ve vkladu vlastnického práva („*provedení převodu*“) k nim osobám, které k tomu dle žalobců neměly mít právo, resp. se žalovaný měl dopustit protiprávního postupu tím, že neprovedl vklad vlastnického práva ve prospěch žalobců. K popsáným skutečnostem mělo dojít v návaznosti na rozsudek Okresního soudu v Sokolově ve věci sp. zn. 10 C 187/2011 (popř. v souvislosti s dalšími rozsudky tohoto soudu). Žalobci se tak domáhají, aby Nejvyšší správní soud ve věci „*odstranil průtahy*“, „*bezodkladně jednal a sjednal nápravu*“, pochybení žalovaného „*uznal jako chybné a úkony zrušil*“, rozhodl o vlastnickém právu tak, aby řízení ve věci sp. zn. 10 C 187/2011 mohlo „*řádně proběhnout a pokračovat*“, aby využil institutu prominutí zmeškání lhůty a „*rozhodl o odvolání ředitele*“ žalovaného.

[2] I přesto, že žalobci blíže nespecifikovali jimi napadené rozhodnutí žalovaného, jímž měl být povolen vklad vlastnického práva k předmětným pozemkům (k žalobě přiložili pouze rozhodnutí, jímž naopak byl jejich vlastní návrh na vklad zamítnut), je v každém případě zřejmé, že k žalobě vůči takovému rozhodnutí žalovaného nejenže není věcně příslušný Nejvyšší správní soud, ale nejedná se vůbec o věc spadající do pravomoci soudů ve správním soudnictví (viz § 2 s. ř. s.). Rozhodnutí katastrálního úřadu o povolení vkladu vlastnického práva je totiž rozhodnutím správního orgánu v soukromoprávní věci, o níž by jinak příslušelo dle § 7 odst. 2 a § 244 odst. 1 o. s. ř. rozhodnout soudům

v občanském soudním řízení, konkrétně v řízení podle části páté občanského soudního řádu, nicméně možnost podání žaloby dle § 244 a násl. o. s. ř. v tomto případě vylučuje zvláštní právní úprava dle § 18 odst. 4 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), podle něhož „[p]roti rozhodnutí, kterým se vklad povoluje, není přípustný žádný opravný prostředek, přezkumné řízení, obnova řízení ani žaloba podle ustanovení občanského soudního řádu o řízení ve věcech, o nichž bylo rozhodnuto jiným orgánem“ (důraz doplněn).

[3] Možnost obrany toho, kdo se cítí být vkladem do katastru dotčen, umožňuje v takovém případě pouze § 986 občanského zákoníku. O této skutečnosti, stejně jako o skutečnostech souvisejících (problematika poznámky spornosti apod.), byli žalobci informováni v usnesení Nejvyššího správního soudu z 18. 11. 2021, č. j. Na 241/2021-8, na které kasační soud v podrobnostech odkazuje i nyní.

[4] Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že se žalobci domáhají přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci, o které má zároveň jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení podle části třetí občanského soudního řádu, žalobu dle § 46 odst. 2 s. ř. s. odmítl.

[5] Nejvyšší správní soud dodává, že veškeré výhrady směřující proti postupu okresního soudu v občanskoprávním řízení je nutno uplatňovat u tohoto soudu, případně v rámci opravných prostředků u nadřízeného soudu [je přitom z doložených listin zřejmé, že tak přinejmenším ve zmiňovaném řízení sp. zn. 10 C 187/2011 žalobkyně a) činí]. Proti nečinnosti soudu je možné iniciovat postup ve smyslu § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích. Jelikož z obsahu podání žalobců nevyplývá, že by se jimi uváděná věc jakkoli dotýkala postupu soudů v soudním řízení správním, nemůže v ní Nejvyšší správní soud cokoli činit. To se týká i požadavku na rozhodnutí o návrhu na prominutí zmeškání lhůty a zejména pak na odvolání ředitele žalovaného; tato otázka zcela vystupuje mimo rámec oprávnění, která Nejvyššímu správnímu soudu svěřuje zákon.

[6] Jen pro úplnost Nejvyšší správní soud doplňuje, že pokud si žalobci nadále přejí řešit danou věc soudní cestou, mohou využít kvalifikovaných právních služeb advokáta. Nemohou-li si služby advokáta z finančních důvodů dovolit, lze se obrátit na Českou advokátní komoru s žádostí o bezplatné právní poradenství (www.cak.cz). O tom však byla žalobkyně a) opakovaně zdejším soudem taktéž poučena (viz sdělení z 23. 9. 2020, č. j. Na 144/2020-4, a z 25. 9. 2020, č. j. Na 146/2020-6).

[7] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

Pokud žalobci do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení podají žalobu k místně příslušnému okresnímu soudu, platí, že občanské soudní řízení o ní je u soudu zahájeno dnem, kdy Nejvyššímu správnímu soudu došla odmítnutá žaloba (§ 82 odst. 3 o. s. ř.).

pokračování

V Brně dne 8. prosince 2023

Mgr. Petra Weissová
předsedkyně senátu